

Jeg veed af Erfaring, at der, saaledes som Udvalget fremsætter det, ofte har været Banskælighed forbundet med at faae Indfødsretsbeviser fra de udenlandske Regjeringer, og at faae Løsningsbeviser fra fremmed undersaatligt Forhold. Naar en herboende Fremmed, som kan vinde Indfødsret, henvender sig til udenlandske Konsulatskaber eller Konsularagenter, bliver han i Almindelighed afvist af dem; de ville i Grundten ikke vedkjende sig ham, fordi han har expatrieret sig fra sit egentlige Hjemsted. I Indenrigsministeriet har man hidtil i Reglen ikke kunnet faae nogen Veiledning om, hvorledes man skulde bære sig ad, og de forskjellige Ansøgere have da maattet gaa, som de bedst kunde, og det har i Almindelighed været forbundet med Bekostning for dem at forstaae sig en Agent i Udlandet. Efter den Brevveksling med Udenrigsministeriet, som Udvalgets Betænkning indeholder, maa det antages, at Udenrigsministeriet i Forbindelse med Indenrigsministeriet for Fremtiden vil kunne afhjælpe disse Ulemper, og det er for at fremhæve det Fortjenstlige i denne Indgriben i Administrationen fra Udvalgets Side, at jeg har taget Ordet. Jeg vil dog dertil føie, at den Fortegnelse over Løsningsgebyrer, som det ærede Udvalg har meddeelt, neppe er rigtig. At den ikke er fuldstændig, ser man af Betænkningen, men jeg tror ikke, den er rigtig i det Hele taget, og jeg tror navnlig, at der i det Mindste for visse Poster mangler Gebyrer, som fordres for Kopier af de tydske Regjeringer. En Del af de mindre tydske Regjeringer ere meget tilbøjelige til at faae Penge ud her fra Landet, og naar man skriver til dem, trække de meget gjerne Gebyrerne i Postansøgning; de større tydske Regjeringer indlade sig ikke derpaa, men Gebyrerne ere ganske vist en Del højere, end der er angivet i Udvalgets Betænkning. Jeg kan imidlertid ikke med Tal angive Nættelserne, da jeg ikke er i Besiddelse af de Dokumenter; der i saadanne Tilfælde ere gaaede igjennem mine Hænder; men der er en Udgift, som Udvalget ikke har omtalt, og den er i Almindelighed meget større end Gebyrerne; det er nemlig Bekostningen ved at faae de danske Dokumenter, der skulde bruges, oversatte i det paagjældende fremmede Sprog. Det gaar nemlig ikke an at sende danske Dokumenter til Udlandet, navnlig som Bilag til Ansøgninger; thi uden at tale om, at man paa de fleste Steder i Almindelighed vilde være ube af Stand til at forstaa dem, vilde det, at der sendtes danske Dokumenter, endog saa blive optaget som en Fornærmelse, og muligvis vilde Ansøgeren af den Grund faae et Afslag, medens han ellers vilde have faaet en Opfyldelse af sin Begjæring. Det fordres imidlertid ogsaa i det Mindste af visse tydske Regjeringer, at Oversættelsen skal have offentlig tydske Troværdighed, det vil sige, at Dokumenterne ere oversatte af en tydsk Konsul her, eller i alt Fald at Oversættelsen er attesteret af ham

som rigtig. Det er som oftest ikke nok, at Oversættelsen er besørget af en autoriseret og dansk Translatør og derefter forsynet med Attest om hans Competence; men man fordrer endvidere Attest fra den tydske Konsul her, og det koster ogsaa Gebyrer, der ikke ere saa ganske ubetydelige. — Ved de Bemærkninger, som det ærede Udvalg har gjort i Betænkningen om en fremtidig Indfødsretslov, forekommer det mig, at der er en Del Uklarhed tilstede med Hensyn til det Indhold, som Udvalget ønsker Loven givet, nemlig med Hensyn til de militære Forhold. Der er Tale om det Spørgsmaal, hvorvidt man skal fræve dansk Indfødsret som Betingelse for Værnepligt. Dette Spørgsmaal agter jeg ikke her at komme ind paa; men derimod kan jeg ikke ret forstaa, om det ærede Udvalg fræver Indfødsret for Besælingsmænd i Land- og Søværnet, og om det gjør den samme Fordring med Hensyn til Underordnede, for Grensepel Spillemand. Der tales i Udvalgets Betænkning om, at Svenske og Norske skulde have en exceptionel Afgang til at indtræde i Værnet; men mig forekommer det, at hvis Udlandinge skulle udelukkes, maa ogsaa Svenske og Norske udelukkes. Vil man gjøre Heren eksklusiv dansk, skal man kun have dem med, som staa under den danske Konge som Krigsherre; man skal da ikke af Hensyn til nationale Forhold inddrage andre Scandinaver og undtagesvis for dette Tilfælde gjøre dem til Danste. Det forekommer mig, at der ikke er noget sundt Fundament i den Betragtning. Jeg veed ikke, om jeg i saa Henseende har opfattet det ærede Udvalg rigtig; men saaledes som Forholdet nu er, er der faktisk ansat Lysskere i Heren som Spillemand, hvad vi ogsaa have set af dette Forslag til Meddelelse af Indfødsret. Det er kun Spillemand, men det er alligevel en Plads i Værnets Række. Det er muligt, at Krigsministeren har fuld Føie dertil, og jeg nævner ikke dette som nogen Anke imod ham, langt mindre imod dem, der ere bleve ansatte, eller som endnu maatte være ansatte paa den Maade, men jeg henleder det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa dette Punkt, fordi det forekommer mig, at der havde været Grund til at bære dette faktiske Forhold om Udlandinges Ansættelse her, naar Udvalget i det Hele taget vil have de underordnede Bestillinger udrensede for Fremmede.

Ordføreren (Bajer): Jeg skal takke den høitærede Justitsminister for det Bidrag, han ydede til denne Sags Klarelse, og ligeledes det ærede Medlem for Sørg Aants 2den Valgfreds (Alberti) for den Anerkjendelse, han ydede Udvalget. Han tog dog en Del af den tilbage, og det er nærmest det, som har foranlediget mig til at bede om Ordet igjen. Han udtalte, at de Dplysninger, der foreligge med Hensyn til Gebyr for Løsningsdokumenter, neppe ere rigtige i det Hele taget. Jeg tror, at det ærede Medlem har